

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/63/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6321010096
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6321010096.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M., a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci odsúdeného X.. S. L., o návrhu na povolenie obnovy konania, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22. júna 2021 v Banskej Bystrici sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Brezno sp. zn. 3Nt/6/2021 zo dňa 24. mája 2021, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného X.. S. L. zamietla.

odôvodnenie:

Samosudkyňa Okresného súdu Brezno uznesením sp. zn. 3Nt/6/2021 zo dňa 24. 05. 2021 podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietla návrh odsúdeného X.. S. L. na povolenie obnovy konania v trestnej veci V. súdu Brezno sp. zn. 4T/62/2009.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil odsúdený sťažnosť priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí, ktorú neskôr písomne odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne v podstate tým, že trest uložený v pôvodnom konaní je v zrejmom nepomere k závažnosti činov kladených mu za vinu a zároveň k osobným pomerom páchatel'a, pričom uložený trest je aj v zrejmom nepomere k účelu trestu. Trest má v prvom rade zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Poukázal na to, že bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Brezno sp. zn. 4T/62/2009 zo dňa 21. 05. 2009. Uznesením rovnakej spisovej značky zo dňa 04. 09. 2013 bola predĺžená skúšobná doba o 18 mesiacov. Až 08. 06. 2015 bol odsúdenému nariadený výkon trestu podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Z uvedeného vyplýva, že od momentu odsúdenia po moment nástupu do výkonu trestu odňatia slobody uplynulo 12, resp. bezmála 6 rokov od nariadenia výkonu trestu. Na základe týchto skutočností, opierajúc sa o plynutie času, sa domnieva, že uložený trest už nenapĺňa účel trestu podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona a nie je ani primeraný. Od momentu odsúdenia, resp. momentu nástupu na výkon trestu viedol riadny život, nebol trestne stíhaný a bol pravidelne zamestnaný s cieľom splatiť svoje dlhy. Nikdy neobdržal výzvu na nástup výkonu trestu, po rozvode s bývalou manželkou mu zrušila trvalý pobyt. Nemožno teda bez posúdenia všetkých okolností prípadu určiť, že sa nástupu výkonu trestu odňatia slobody úmyselne vyhýbal. Od uzavretia druhého manželstva riadne žije spokojným rodinným životom, manželstvo uzavrel v novembri 2020 a až vlastnou iniciatívou sa pred uzavretím manželstva dozvedel, že ho hľadá polícia a prihlásil sa u probačného a mediačného úradníka Okresného súdu Brezno. Na záver uviedol, že Najvyšší súd SR už vo svojej rozhodovacej činnosti viackrát uviedol, že po povolení obnovy konania sa dá u obvinených očakávať uloženie miernejších trestov odňatia slobody, než aké im boli uložené v pôvodnom konaní. Ku sťažnosti pripojil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4Odk/338/2020, ktorým bol vyhlásený konkurz na jeho majetok. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti preto navrhol, aby krajský súd jeho sťažnosti vyhovel a napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako nadriadený orgán, skúmal, či bola sťažnosť odsúdeného podaná včas, či bola podaná oprávnenou osobou, a či nedošlo k späťvzatiu sťažnosti alebo k vzdaniu sa práva podať sťažnosť.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Postupom podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia a po preskúmaní trestného spisu krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou, avšak nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy uvedené v citovanom ustanovení. V konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmavať, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou odsúdeného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, a podobne. V konaní o povolení obnovy nemôže súd preskúmavať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Pri obnove konania sa rozhoduje, či nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozsudku, môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní. Povinnosťou súdu v konaní o povolení obnovy konania je teda skúmať správnosť právoplatného rozsudku súdu v tom rozsahu, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú také závažné, že odôvodňujú zásah do právoplatnosti a nezmeniteľnosti rozsudku vydaného súdom v pôvodnom konaní.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého uznesenia a celého spisového materiálu musí konštatovať, že okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia podrobne uviedol, z akých dôvodov nemohol vyhovieť návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, pričom krajský súd sa s týmto odôvodnením v plnej miere stotožňuje a v podrobnostiach naň odkazuje. Aj krajský súd musí konštatovať, že odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania neuviedol žiadne skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom odsúdeného. Všetky skutočnosti uvádzané odsúdeným v jeho návrhu by mohli byť predmetom konania o riadnych opravných prostriedkoch, resp. dovolania, avšak nie obnovy konania v zmysle § 393 a nasl. Trestného poriadku. Krajský súd považuje za potrebné pripomenúť, že odsúdenému bola v rámci pôvodne uloženého trestu odňatia slobody uložená skúšobná doba vo výmere 42 mesiacov, ktorá mu bola navyše predĺžená o ďalších 18 mesiacov. Odsúdený teda ani počas 60 mesiacov (teda piatich rokov) nebol schopný splniť povinnosti, ktoré mu boli uložené súdom v rámci podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom. Na termín verejného zasadnutia, na ktorom súd rozhodoval o osvedčení v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, sa bez riadneho ospravedlnenia nedostavil, následne mu nebolo možné doručiť nariadenie výkonu trestu, a musel byť vo veci vydaný európsky zatýkací rozkaz. Z uvedeného je zrejmé, že výlučne konaním odsúdeného došlo k tomu, že výkon trestu odňatia slobody nastúpil až dňa 12. 02. 2021, pričom vedel, že mu bol nariadený výkon trestu odňatia slobody, keďže proti uzneseniu sám podal sťažnosť. Preto ani podľa krajského súdu trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorý bol odsúdenému uložený za spáchanie troch skutkov, nie je v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom odsúdeného, ako to má na mysli ustanovenie § 394 ods. 1 Trestného poriadku. na uvedenom nemení nič ani fakt, že na majetok odsúdeného bol v roku 2020 vyhlásený konkurz.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto senát krajského súdu po zohľadnení všetkých okolností prípadu sťažnosť odsúdeného X.. S. L. v zmysle citovaného zákonného ustanovenia ako nedôvodnú zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.